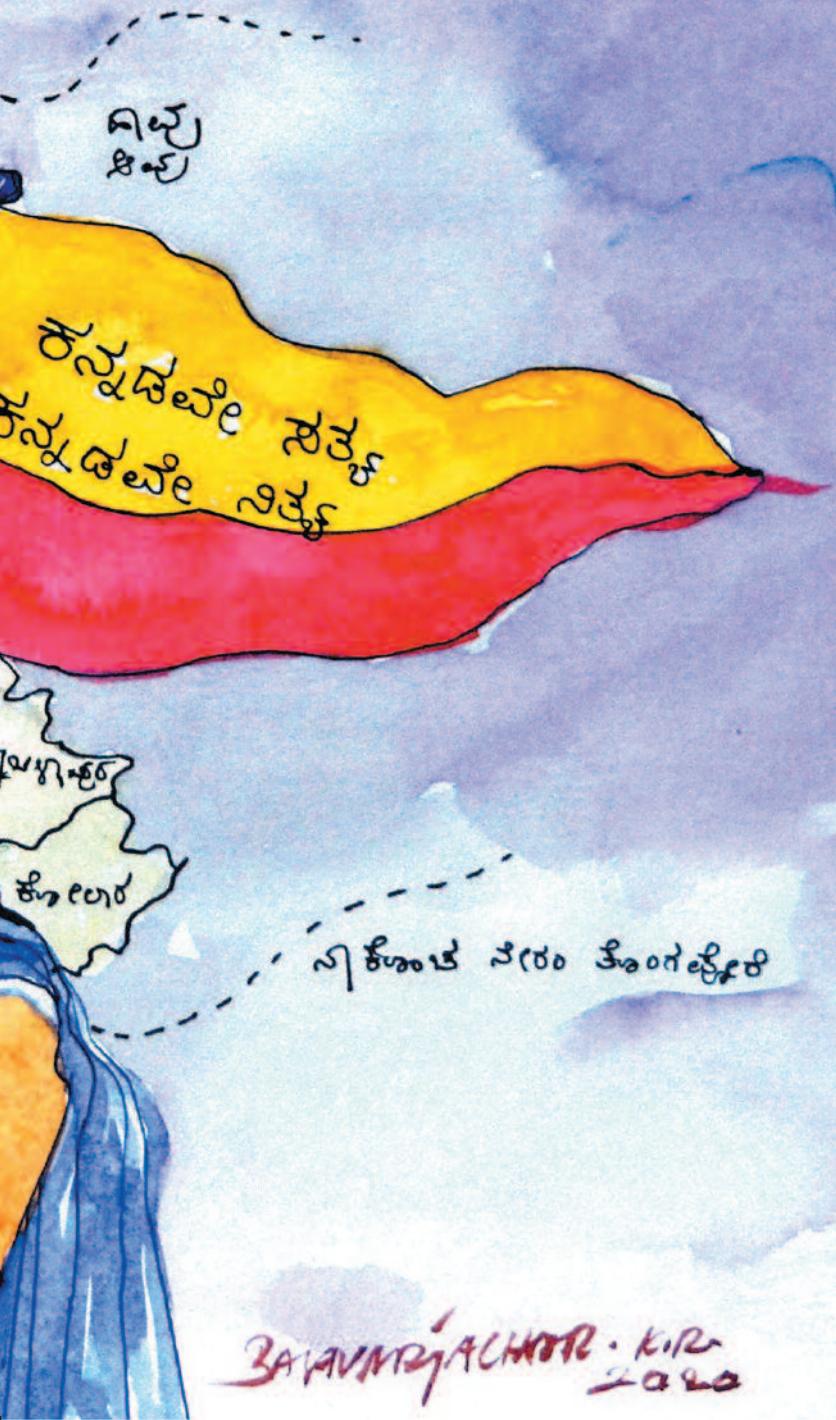

ನುಡಿ ನನ್ನದು

ಅಪರಿಚಿತರು ಪರಿಚಯವಾದೊಡನೆ ಕೇಳುವ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ... ‘ನಿಮ್ಮಾರು ಯಾವ್ವು?’ ಈ ಸರಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ನೀಡಲು ಪ್ರತಿಭಾರಿಯೂ ನಾನು ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಬಿಳ್ಳಿನೇ. ಯಾವ್ವು ನಿಮ್ಮಾರು? ಹುಟ್ಟಿದ ಹೊಳೆಲ್ಲಿರೇನಾ? ವೆಟ್ಟಿದಾ ಕಡೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೊಡಿಹಳ್ಳಿನಾ? ಈಗ ಇರುವ ಚಿತ್ರದುಗಾನಾ? ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಇದ್ದು ಒಂದ ಎಳ್ಳಾ ಉರು ನನ್ನವೇನಾ?

ಹೂ ಹೀಗೆ ಅನ್ನೊಂದು ಕಾರಣ ಇದೆ. ಡಿಗ್ರಿವರೆಗೇನೇ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇದ್ದು. ಡಿಗ್ರಿ ಮುಗಿದ ತಕ್ಕಣ ನಾ ಹೊರಟಿದ್ದು ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ. ಅದೂ ಎಲ್ಲಿ? ಏರಪ್ಪನ್ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಆ ಜಾಗ: ಅರೆಪಾಳ್ಯಂ ಅನ್ನವ ಪುಟ್ಟೆ ಉರು. ದಿಂಬಂ ಹತ್ತಾ ಇರೇ ಉರು. ಅಲ್ಲೊಂದು ಎನ್ನೋ.ಜಿ.ಒ. ಅಂತ್ಯ ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಸ್ಥೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸ್ ಕಂ ಕ್ವಾಟ್ರೋ ಮನೆಗಳು, ಆ ಕ್ವಾಟ್ರೋ ಒಂದು ಪುಟ್ಟೆ ದಸ್ತೀನ ಭಾರತ. ಮಲಯಾಳಂ ಲೀಲಾ ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಾಟೆನ್ ದಂಪತೀಗಳು, ಅಂಧ್ರಾವಾಲ ನಾಯ್ಯ ದಂಪತೀಗಳು, ಮರಾಠಿ ಮಾಡೋ ಅಮರೋನಾಥ್, ಶಾಲೀನಿ ದಂಪತೀ, ಪಕ್ಕಾ ತಮಿಳಿಗಾರಾದ ರಾಜಾರಾಂ, ಶಿರುಮಾರಗನ್, ಅಂಜೋನಿ, ಬಾಲು, ಚಾಮರಾಜನಗರದ ಮಲ್ಲಿ, ತಾಳವಾಡಿಯ ಮಾಡೆಸ್ಯಾಮಿ, ಸಿದ್ಧಲಿಂಗ ದೇವರು, ಕೊಲ್ಲೀಗಾಲದ ಅಂಬಿಕ, ಮಂಡ್ಯದ ರಾಜು, ಮತ್ತೆ ಪಕ್ಕಾ ಕನ್ನಡತೀಯಾದ ನಾನು ಚಿತ್ರದುಗಾದ ರೇಣುಕಾ.

ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬು ಒಂದೊಂದು ಘರದ ಕನ್ನಡ ಮಾತಾಡೊರು, ಮೈಸೂರು ಕನ್ನಡಾನೆ ಬೇರೆ, ಮಂಡ್ಯದ್ವಾರೆ ಇನ್ನೊಂದ್ ಸ್ವೀಲ್, ಕೊಲ್ಲೀಗಾಲದ ಕನ್ನಡ ಒಂದ್ ಥರಾ, ಚಿಂತಾಮನೀದು ಇನ್ನೊಂದು ಥರಾ, ಜೊತೆಗೆ ಈ ತಮಿಳುಗನ್ನಡ, ತೆಲುಗುಗನ್ನಡ, ಇದ್ದೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಪದೇ ಪದೆ ವಿದೇಶಿಯರು ಭೇಟಿ ನೀಡುವ ಆ ಕ್ವಾಂಪ್ರಸಿನ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೂಡ ಸೇರಿ ನನ್ನ ತಲೆ ಎಪ್ಪೋ ತಿಂದ್ದು ಅಂತ್ಯ ಕೇಳಬೇಡಿ. ಲೀಲಾ ಮಾಟೆನ್ ಒಂದ್ ನಾಯಿ ಸಾಕಿದ್ದು. ಅದ್ದು ಹೆಸ್ಪಿ ರಕ್ಷಿ. ಮಲಯಾಳಮ್ ಮಾತನಾಡುವ ಲೀಲಾಗೆ ನಾವು ಬೇಕಂತಾನೆ ‘ಲೀಲಾ, ಮಾಟೆನಪ್ಪ ಎಲ್ಲಿ’ ಅಂತ್ಯ, ಅವರು ‘ಅದು ರಕ್ಷಿನ ಕಹೋಂಡ್ ವಾಕಿಗ್ ಹೋಗಿದೆ, ರಕ್ಷಿ ತುಂಬಾ ಹಟ ಮಾಡಿದ್ದು, ವಾಕಿಗ್ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ,